

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Un ucac ministerial.

Am vorbit în numărul nostru de alaltăieri despre o hârtie ministerială, care poartă cifra 26260/1894 și prin care congresul se amîna.

Azi sîntem în poziție să publicăm traducerea textuală a acestui ucac subscris de Csáky.

Din cauza importanței lui și pentru biserică și pentru partidul național îl așezăm la locul prim. El sună așa:

„Cu provocare la stimata notă înscrisă în scopul exonerării prealabile pentru intenționata convocare a congresului național-bisericesc, de sub numărul 65 din 13 Aprilie a. c., am onoarea a în cunoștiință pe Excelența Voastră, că deocamdată nu am aflat oportunitate a accede la penultima așternere a notificării Excelenței Voastre.

„Ca motiv la aceasta, trebuie să mă provoc la acea mișcare a poporului român, care l-a răpit în timpul mai recent și înconștient prin procesul, care stă sub pertrac-tarea Curții cu jurați, așa zis al Memorandumului, în urma căruia iritațiunea populațiunii române s'a urcat la așa grad, încît în cazul unei ocașii foarte acomodate poate deveni chiar și periculos.

„Între astfel de împregiurări eventuala învoire prealabilă pentru convocarea congresului s'ar pute interpreta în sens sinistru.

„Nota Excelenței Voastre amintită la început o voi ține în evidență și întrucît împregiurările ar lua o direcțiune favorabilă în viitor, nu voi întârzia a face dispozițiunile ulterioare pentru exonerarea prealabilă învoini, încît va fi posibil încă în decursul verii. Csáky.

Era așadar vorba, ca și la congres să poată isbucni în mod „periculos“ furia poporului român, pe care ministrul Csáky o constată în actul său?!

Nu-i asta motivul lui.

El știa prea bine ce fel de elemente *docile* compun, durere, majoritatea congresului; el știa *cine* conduce acest congres și nu putea admite că el va deveni furios; calitate pe care de altfel toți patrioții români o doresc să și-o însușească într'un grad, care să facă imposibilă nedreptatea și compromiterea, în care presidii și amicii lui duc congresul cu intenție.

Ucagul mai înseamnă cevaș. Ministrul zice, deși nu o spune el, că în vre-

muri de mișcări mari nu poate permite ca congresul să se întrunească. Lui îi trebuie liniște în țeară, pace în congres, ori-ce se va petrece în politica țerii.

Credem însă că toți Românii sînt de acord, când zicem: dacă numai cu acest preț ni-se îngăduie exercițiul drepturilor noastre, mai bine vină atunci amînări după amînări, decât congrese, care au pierdut conștiința demnității lor și demnității naționale.

Supunînd Românilor gr.-orientali textul ucagului ministerial, așteptăm ca ei să-l judece bine și să aleagă între congrese, care comit nedreptăți și între o politică care trebuie să ne cîștige libertăți depline.

Situația în România.

București, 12/24 Maiu

(*) Prin convocarea unei mari întruniri a partidului național liberal, la care vor lua parte și delegații din provincie, mișcarea politică intră în zodia verii, adică a vacanțelor. Proprietarii de moșii, arîndașii, comercianții și întreaga populație a țerii, se gîndesc deja de pe acum la recolta rapiței, care promise a fi foarte îmbelșugată și va începe îndată după Rusalii.

Multe milioane de lei vor intra în țeară pentru rapiță și împreună cu recolta grînelor, ce deasemenea promise a fi bună, vor umple golurile lăsate de criza economică a anului trecut. Nici că se poate altcum decât ca interesul tuturor să se concentreze pentru lunile de vară asupra acestor afaceri economice de prima ordine. Dar gîndul cercurilor conducătoare politice de aici aleargă înainte peste perioada vacanțelor, și ambele partide se pregătesc de pe acum pentru o luptă strajnică electorală.

Pregătirile consistă mai ales în măsuri de tactică, care se iau în vedere a unui șir întreg de posibilități și combinațiuni, căci astăzi nici guvernul nici opoziția nu știu încă două lucruri esențiale: dacă alegerile vor fi la toamnă și dacă acest guvern va conduce alegerile generale, sesiunea legislațiunii s'ar termina în mod constituțional numai în Februarie 1896, și guvernul pare a fi nehotărît asupra modului său de procedeu cu privire la încheierea sesiunii. Deoparte el ar dori ca alegerile să se facă într'un timp când opoziția s'ar afla în perioade de slăbiciune, de altă parte convocarea corpurilor legiuitoare la toamnă numai pentru trei luni oferă pe lângă unele avantagii și multe scăderi. Prin eșirea din Cameră și din Senat opoziția a si-

lit oare-cum pe guvern să iee în chestiunea disolvării parlamentului o atitudine pronunțată. Șezesci de deputați și senatori au demisionat, prin urmare tot atâtea alegeri nouă trebuiesc făcute. Dacă guvernul s'ar fi simțit în pozițiunea sa față cu Coroana destul de tare, negreșit că ar fi dat la aceste demisiuni un răspuns categoric, fie că parlamentul trunchiat are să fie întregit prin alegeri suplimentare, fie că are să fie dizolvat și vor urma alegeri generale. Guvernul însă s'a grăbit a închide sesiunea fără-ca parlamentul să se pronunțe în mod definitiv asupra demisiunilor opozițiunii. În cercurile opoziționale se crede, că această măsură de perplexitate a guvernului e un motiv mai mult, pentru presupunerea, că actualul parlament va fi convocat numai pentru a asculta decretul de dizolvare.

Și mai importantă decât aceasta e întrebarea dacă actualul guvern va fi însărcinat de rege cu conducerea alegerilor generale.

Opozițiunea nu cere decât garantarea „libertății“ electorale. Pentru ea înconștientarea acestei cereri înseamnă foarte mult, adică chiar biruința electorală, fiindcă partea cea mai mare a alegătorilor, cari nu sînt funcționari, aparțin partidului național-liberal.

De altă parte dl Lascar Catargiu, actualul prim-ministru și ministru de interne, este considerat chiar și de partizanii săi de cel mai mare „meșter“ în materie de alegeri. Mulți susțin că baronul Bánffy, care a făcut alegerea dela Nitra, ar mai pute învîta încă multe dela dl Catargiu. Se înțelege că sub asemenea împregiurări opoziția ar considera alegerile presidiate de guvernul actual, ca o măsură îndreptată contra exprimării voinței libere a țerii.

Cu toate acestea în cercurile guvernamentale se așteaptă cu posibilitate ca actualul guvern să conducă alegerile viitoare.

Pentru această eventualitate guvernul s'a și asigurat de pe acum printr'o modificare a legii electorale, de oare-cari restrîngerii ale libertății electorale.

Cuvîntul din urmă și cel mai greu îl are însă regele.

Dela acest cuvînt va atîrna nu numai timpul, decursul, dar și rezultatul alegerilor. Acest cuvînt nu e încă pronunțat și partizanii guvernului ar dori fără îndoială, că el să fie pronunțat de pe acum, pentru-că s'ar împedeza disidențele ce trebuie să slăbească poziția guvernului. Precum în toate partidele guvernamentale așa și aici sînt mulți „aderenți“, cari simțind o slăbiciune a poziției guvernului caută de cu vreme a „adera“ la viitorul guvern.

Această trecere dintr'o tabără într'alta devine adeseori pentru guvern foarte primejdioasă în situațiuni neclare, cari se prelungesc.

Efectul se sporește în măsura în care opoziția se prezintă unită și consolidată, ceea-ce în cazul de față, nu lipsește.

Ar fi o mare greșeală a judeca situația politică de aici, numai după articolii și informațiunile ziaristice publicate aici s'au în străinătate. Presa aici e cu totul altcum organizată ca într'alte părți.

O parte considerabilă a presei nici nu are nimic de a face cu politica, deși publică articoli politici; ea își merge drumul ei înainte și nici un om politic serios nu ține socoteală de știrile sensaționale, alarmante, neexacte, exagerate și de multe-ori chiar inventate, ce se află în coloanele unor asemenea ziare tendențioase.

Preludii la alegerile generale.

București, 14/26 Maiu.

Încă alaltăieri noaptea se răspîndise prin capitală sgomotul, că la Ploiești a isbucnit „revoluția“. Știrile erau cu atât mai alarmate, cu cât nimeni nu știa să spună ceva pozitiv, ear' organele administrațiunii se învîliau într'o tăcere misterioasă. Ieri peste zi se aflase numai că armata dela Ploiești e conștinată și că unii fruntași ai opoziției plecaseră din capitală la Ploiești. Deabia ieri după amiază sosise aici știri pozitive, cari au fost completate prin altele sosite seara.

Eată pe scurt cele întemplate. În consiliul comunal dela Ploiești primarul a adresat opoziției unele cuvinte de insultă. În urma acestora s'a născut o ceartă, care în iritațiunea produsă s'a terminat cu o palmă aplicată de consilierul comunal opoziționist G. Dobrescu colegului său guvernamental Matache Ștefănescu. Aici în România sînt foarte rari casurile când certurile exagerează în asemenea scandaluri; ce dovedesc un grad mare al iritațiunii. Nu e destul cu atât. Justiția intervine și califică faptul ca ultragiul și nu ca injurie simplă. Dl Dobrescu astfel a fost pus în arest preventiv, ceea-ce a iritat și mai mult pe amicii săi și a revoltat întreg orașul. În cîrînd tribunalul și temnița au fost înconștinuate de lume, care n'a putut fi mișcată din loc de poliție. Ea aștepta să vadă pe dl Dobrescu, care avea să fie transportat din temnița la tribunalul pentru confirmarea mandatului de depunere. Procurorul general a insistat pe lângă dl Dobrescu să treacă acest drum în trăsură, ceea-ce dînsul a refuzat. Un batalion de infanterie a împărșiat lumea, făcîndu-se în acest timp și alte arestări, între cari a dlui Scorțeanu. Tribunalul a confirmat mandatul de depunere pentru dl Do-

brescu, ear' pentru dl Scorțeanu nu. Lumea se strînsese într'aceea earăși, și două companii de soldați a trebuit să însoțească pe Dobrescu în drumul său spre arest. Se vor bește și de răniți. Aceste sînt știrile sosite aici până aseară.

Un alt cas prea interesant irită orașul Brăila. Consiliul comunal de acolo consistă din 8 guvernamentali și 7 opoziționiști. El s'a constituit la 23 Ianuarie a. c. alegînd cu cele 8 voturi guvernamentale în contra celor 7 opoziționiste pe dl Ioan Suditu de primar, și toate hotărîrile consiliului s'au luat cu aceeași proporție de voturi. În contra unuia însă din cei 8 (Hristache Curti Ganea) s'a făcut excepțiune cu privire la calificația legală de a fi consilier comunal. La 12 Aprilie a. c. Înalta Curte de cassatie aduce o hotărîre, prin care acel Hristache Curti Ganea e declarat străin și supus sîrb, și este șters din listele electorale, prin urmare nu poate funcționa ca consilier comunal. Opoziția trage acum consecunțele acestei hotărîri a celui mai înalt corp judecătoresc. Alaltăieri ea a înaintat un proces verbal iscălit de cei șapte consilieri comunali opoziționiști, prin care cere nimicirea alegerii de primar și a tuturor hotărîrilor luate prin votul nul al celui înferecit supus sîrb strecurat în mod ilegal în consiliul comunal al orașului Brăila. Între aceste hotărîri se cuprinde și bugetul și un împrumut de 6 milioane lei. Legea cere, că consiliul nu poate delibera decât prin majoritatea absolută a membrilor în exercițiu. Opoziția argumentează: membri în exercițiu sînt 14 (Ganea nu e numărat), majoritatea absolută deci opt: fiind votul lui Ganea nul, hotărîrile cu 7 voturi nu întrunesc condiția legii, sînt deci și ele nule.

Și la Brăila agitația e mare, mai ales din cauză, că guvernul s'a folosit de un om, care nu e nici Român, pentru a majorisa consiliul comunal al orașului.

Congresul național-bisericesc.

Ședința VIII., 12/24 Maiu p. m.

O ședință cu un început bun, dar' cu sfîrșit trist. Bunul început l'a făcut dl Dr. George Popa cu raportul asupra chestiei școlare, tratate de noi în nrul 107 al „Tribunei“, în articolul XXVI: 1893; sfîrșitul l-au pus la cale mai ales dnii Zigre cu comisia organizatoare și Coriolan Bredecan, deputat în congres de Caransebeșeni: Stridente glasuri, care apăsau spoliarea confiniului bănățean de câteva dintre man-

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Bucovina.

NOTIȚE ASUPRA SITUAȚIEI POLITICE
De
George Bogdan-Duică.

V. Naționalitățile Bucovinei și politica lor.

3. Polonismul în zilele noastre.

(Urmare).

Statistica, asupra căreia nu putem din tul să atragem atențiunea și precipitatul tîmberului politic depus de actualii de-ați români în pasagiul citat mai înainte, tă lămurit ce se petrece în Bucovina.

Chestia polonă s'a înrîutățit numai în anul din urmă; până la un timp Polonii, cu puțini, recunoșteau, deși nu consecvent, naturalul privilegiu al autochtonilor de-a determina ei mersul politice țerii.

Dela o vreme chestia polonă și-a cîștigat spriginul unei same de proprietari armeni polonisați. Foști neguțatori armeni, ajunși baroni și *freiherr-i* și moșieri, sînt azi, modernizându-se, și politicieni; cel mai rău dintre dînșii este și deputat în parlamentul vienez.

Eată acum ce zic deputații români în același memoriu dat contelui Taaffe:

„O schimbare se făcu în aceste raporturi abia în timpul din urmă și această schimbare coincide într'un chip bătător la ochi cu noua

formațiune a așa zisei chestiuni armeno-polone și rutene-tinere. Dela această scurtă epocă se ivesc acele simptome, care mai înainte nu erau cunoscute și care ne face să concludem la o situație modificată, la aspirațiuni nouă și la o nouă tactică politică. De sine luate și despărțite de celelalte, unele din aceste apariții pot permite mai puțin o desvîlire a scopurilor rivnite; chipul lor general nu poate să acopere caracterul definitiv al lor. În categoria aceasta cade aparițiunea de cîtiva ani în Cernăuți a unei foi publice în limba polonă,*) care pre-cum se aude peste tot are o importantă sub-venție de dincolo de granița țerii, din Galiția, și face în continuu propagandă pentru ideea polonă, este neobositare în atacurile asupra naționalităților autohtone ale țerii, Români și Ruteni, atacă în cel mai plin de ură și mai dușmănos chip biserica greco-orientală și pe credincioșii ei, și anume caută să o discreditze înaintea populației gr.-or. rutene și din zi în zi își ia tot mai des refugiu la mijlocul modern de luptă, la suspectarea populației indigene cu privire la fidelitatea lor către imperiul austriac și anume acuzănd pe Rutenii gr.-or. de panrusism și pe Români de daco-romanism.

În această categorie sînt de așezat multiplele încercări de-a încetățeni treptat limba polonă la judecătoria și alte autorități, prin hîrtii polone adresate autorităților autonome ale țerii, prin deschiderea de școli de institute polone de învățămînt și prin alte mijloace similare, pentru a o introduce prin contrabanda aceasta ca a patra limbă a țerii.

*) „Gazeta Polśna“.

„Și mai bine se desvîli tendența aceasta a persoanelor ce lucră în această direcție cu privilegiu unei discuiții ținute de proprietari armeno-poloni nemijlocit înaintea de alegerile din acest an; vederile exprimate acolo fără în-cunjur de unii oratori au dat motiv unuia dintre cei mai cu vază și mai stimatți proprietari de naționalitate armeană, care până atunci aparținea aceleiași partide, să se ostentativ din partidul acesta cu motivarea, că el ca Bucovinean nu poate să primească nici-odată programe de asemenea natură“.

Culisele chestiunii polone sînt, precum vedem, destul de îngrijitoare și e mult mîr că aceste lucruri nu au fost publicate într'o formă chiar și mai clară, decât cea din memoriu și pîrtînd chiar numele autorilor memoriului.

Punctul de vedere al abandonării independenței țerii din partea proprietarilor armeno-poloni se desvîli și mai clar în faptul că ei au provocat intervenția clubului polon din parlamentul vienez în afacerile Bucovinei.

Acest club a avut la 15 Noemvrie (1892) o discuție asupra Bucovinei. Despre discuția aceasta clubul a dat un comunicat oficial în care se zice:

„În decursul discuției mai mulți oratori au atras atențiunea asupra stărilor politice din Bucovina și anume relativ la protegierea tendențelor extreme daco-române și la promovarea preponderanței bisericii ortodoxe din partea guvernului“.

Biserica ortodoxă preponderază prin numărul imens al credincioșilor săi, acum ca și în veacurile de mai înainte; dar' guvernul nu o spriginește în nici un mod deosebit, ci

din contră a pus continue pedee desvîltării ei constituționale și canonice. Asupra minci-noasei stupidității, că guvernul spriginește tendențe daco-române am fi neserioși să mai insistăm. Totuși clubul polon luă atunci agresiva decisiune:

„Clubul polon însărcinează comisiunea sa parlamentară să examineze stările din Bucovina puse în discuție și să facă apoi pașii necesari la guvern“.)

În conformitate cu acest comunicat guvernului l'i-s'a cerut și l'i-se putea cere numai o atitudine aspră față cu Românii și față cu biserica lor națională.

Dela 15 Noemvrie 1892 până la 3 Maiu 1893 sînt cinci luni și ceva. În 3 Maiu 1893 secretarul clubului polon, Dr. Lewicki, face o dare de seamă înaintea alegătorilor și cuvintele lui *simptomatice* sînt bine remarcate chiar și în străinătate.**) Vorbînd de clubul Hohenwart, în care se află deputații români, Lewicki a zis că două puncte de vedere îi despart pe Poloni de acest club și anume școala confesională și *favorizarea elementului român în defavorul Polonilor*“.

Prin urmare în cele cinci luni și câteva zile clubul polon s'a lămurise bine de tot cu rezultatul trist, că trebuie să atace toate favorurile de care Românii s'au bucură; și el admisesse deci că în adevăr daco-romanismul și ortodoxismul au să fie pretextele persecuțiunii ce o inaugurează.

*) Comunicatul acesta se află și în memoriul deputaților români către Taaffe.

**) Vezi-le spre pildă și în *Schulthess, Europäischer Geschichtsalender*, editat de Hans Delbrück vol. XXIV., pag. 177.

Pentru cîtă mișelie se află în aceste evenimente 'mi-e greu să găsesc un atribuit destul de energetic și lipsit, cum aș dori, de ori-ce delicateță stilistică.

Dela 3 Maiu 1893 până la 23 Aprilie 1894 trece aproape un an, în care vreme clubul polon și în genere Polonii au fost de sigur foarte consecuenți cu hotărîrile luate. Felurite întreprinderi ale societății polone din Bucovina, ca luptele pentru obținerea de școli polone la Suceava și Seret, excursiunile socoliștilor și sfîrșirile de steaguri naționale cu nuanțe politice, sîngeroasa bătaie între studenții români și poloni etc., *merseră paralel* și sporind asprimea relațiilor. La 23 Aprilie 1894 baronul *Eudoxiu Hormuzachi*, abandonînd detestabila tăcere de până atunci asupra Bucovinei, ține un discurs în parlamentul vienez, în care cu deplina moderație impusă unui deputat din coaliția guvernamentală, dar' cu deplină claritate asupra cererilor naționale și spre cea mai vie satisfacție a Românilor bucovineni, care vedeau în fine rostindu-se o profundă simțire a lor, o temere neliștitoare, o idee pe care toți o au, zise *) că ei au *intemeiatul simțimînt, că sferele guvernamentale vieneze au intenția de a altera caracterul istoric al țerii și autonomia sa, a împedeza prin măsuri administrative dezvoltarea culturală și națională a Românilor*“.

Clubul polon a dat imediat în aceeași ședință un răspuns, care confirmă perfect ce spunea Hormuzachi. Pentru-că oratorul polon, contele Dr. *Pininski*, spuse fără să precizeze, că „Polonii din Bucovina au și ei anu-

*) *Stenographisches Protokoll, Session, XI, p. 13332.*

datele pe care i-le acordase Ş-ul 145 din Statutul organic. Vorbiau ei ce vorbiam şi vom vedea ce vorbiam, dar o lege pozitivă nu se poate desconsidera cu atâta uşurinţă. Au învins însă cu sgomotul ce-l făcuseră...

Dar îngreţoşatul de lume şi fulgătorul Schopenhauer zice în „*Neue Paralipomena*“:

„O pedecă principală a progreselor neamului omenesc este, că oamenii nu ascultă pe cei ce vorbesc cuminte, ci pe cei ce vorbesc mai sgomotos.“

„Autoritatea lucră singură; nimeni nu vrea să judece, având conştiinţa neputinţei sale, ci aşteaptă pe cel mai cuminte; în locul lui vine cel obraznic şi judecă, şi apoi turma merge.“

Raportul dlui Dr. G. Popa zice:

Actul asupra căruia raportăm are două părţi causal legate între sine: 1. consideră starea de azi a învăţământului şi explică totodată intenţiunea legii, articolul XXVI: 1893; 2. arată calea şi modul de a ajunge la îmbunătăţirea necesară.

Comisiunea se identifică cu partea întâie a raportului consistorului metropolitan, pe care le găseşte în acord cu năzuinţele noastre; ear' relativ la partea a doua comisiunea propune nişte modificări:

a) la punctul 2 a se adăuga continuativ: „adeacă îndreptăţirea la cuincuenale se începe cu 25 Septembrie 1893 pentru învăţătorii aplicaţi de mai înainte cu calificarea deplină şi definitiv, deci prima cadentă sau rată pentru soluirea de cuincuenal este 1 Octombrie 1898“. Aici se primeşte şi amendamentul dlui Zigre, că pentru învăţătorii noi dreptul la cuincuenal începe cu ziua aplicării lor ca învăţători definitiv;

b) la punctul 4, unde se zice, că consistoarele sunt „îndreptăţite“ a purcede în cauze de salare, comisiunea propune să se zică sunt „obligate“;

c) punctul 6 să se elimineze de tot, rămânând 7 puncte de admis.

Congresul a luat la cunoştinţă acest raport, în urma căruia dl Dr. George Popa cere voe de a adăuga câteva observări. Puse fiind la dispoziţia noastră scoatem din ele următoarele şire:

„Ajunşi la încheierea desbaterilor, cu dotaţiunile învăţătoreşti, se ne dăm acum seamă de momentele mai remarcabile în afacerea aceasta şi să cernem impresiunile ce ni-au lăsat.“

Un moment este dărnicia credincioşilor Sărmani şi puţini la număr, dinşi adunară un fond de peste 72.000 florini. Nu atingem modestia lor cu exprimarea oficială a mulţumitei dar nici nu putem trece faptul cu vederea.

Să vină onorati învăţători, că-i invităm să vadă faptul dărniceii, spre a se convinge că cine a intrat în serviciul şcolii româneşti nu are să se teamă că va peri de lipse şi de neajunsuri.

Alt moment este zelul consistorului metropolitan, al cărui senat şcolar a studiat situaţiunea serios şi a formulat, luminat cele de enunţiat, de ajunserăm îndată la înţelegere.

Dacă purcedea aşa senatul bisericesc metropolitan încă nu se da ansă mai înainte la discuţiuni lungi

„mă dorinţe şi tendinţe“, că după credinţa lui, idealul unei păci a naţionalităţilor din Bucovina „este cam tare departe“, că prin urmare ei nu voesc pacea în Bucovina şi zise în numele partidului, că dela Români atrăna pacea. Dar cum? Iată ce mai zise el: „Acest ideal nu se va realiza decât în urma unei drepte considerări a intereselor tuturor naţionalităţilor în Bucovina şi — ce noi dorim în prima linie — şi a intereselor naţiunii polone.“

Apetitul vine mândăr; obraznicia nepălmuită se îngreşe după fiecare succes. Şi apoi se zice: În Bucovina Polonii sunt acei privilegiaţi de care ţeara are să poarte grije mai întâiu! Aici ne aflăm deja la începutul unei gospodării galiţiene, în care Polonul este fiul cerului, ear' ceilalţi capetele plecate şi desconsiderate, cerşitori după — dreptul lor!

La acest punct se află azi politica polono-galiţiană în Bucovina. Proximele scene ale actului ce s'a deschis, ale jocului ce nu mai este acoperit de cortină, ale eroilor ce au părăsit culisele şi joacă încordat în vederea lumii curioase pot să fie foarte interesante. Unde-i inima noastră, care vor fi persoanele pe care ea se le învâie cu simpatia sa, este de prisos a mai scrie. Unde este însă „pădurea dela Birnam“, care se le ivească odată la comandă în faţa Macbethilor politici poloni? Dacă ea nu există azi — cine o seamănă ca să crească până la vremea de nevoie?

asupra stoloilor şi sedulelor de cununie, fără să obţinem un rezultat îndestulător.

Va să zică, senatul şcolar al prea venerabilului consistor metropolitan a fost mai activ“.

Un tăraboiu mare se naşte acum din cauza chestiei confiniului. Dl Ionaş impută dlui Brediceanu alegerea lui, pentru care-şi exprimă recunoştinţa susţinând călcarea Ş-ului 145 din statutul organic în detrimentul confiniului care l-a ales. Dl Brediceanu confirmă şi mai mult pe dl Ionaş, exprimând că el nu primeşte instrucţiuni ce să facă în congres; dar a nu ţine seamă de dispoziţiile sufleteşti ale alegătorilor şi legale ale statutului organic miroasă prea, prea — a om sgomotos, incomensurabil. Ne pare rău, că dl Brediceanu s'a alăturat şi aici la Ilustritatea Şandor, care la Caransebeş a fost contra modificării şi aici pro, de multe principii (!) ce are. Se zice chiar, că dl Brediceanu l-ar fi tras aici pe sfoară asigurându-l că alegătorii sei (după-ce i-a făcut loc dl Ionaş) nu se vor supăra de loc!

Comisia organizatoare: Raportorul dl Zigre referă asupra chestiei: arondarea nouă a cercurilor electorale pentru congres. Până în prezent în diecesa Caransebeşului alegerile se făceau aşa, că confiniul militar de odinioară, el singur cu 135.000 suflete, trimitea 10 deputaţi mireni pentru congres, pe temeiul unui privilegiu, ear' partea cealaltă a diecesei, cu 240.000 suflete, tot numai 10. Sinodul diecesan din Caransebeş, cu majoritate a propus egalizarea dreptului de alege pentru întreaga eparchie. Consistorul metropolitan aprobând hotărârea sinodului din Caransebeş, cere un decis congresual în acelaşi sens, şi comisia organizatoare considerând că azi confiniul militar nu mai există, deci şi privilegiul ei poate căde, e şi ea de aceeaşi părere.

Se naşte însă o discuţie lungă şi mai ales la sfârşit, vehementă asupra acestei chestii.

Dl Ionaş se provoacă la legea bisericească şi lămească care şi una şi alta prescriu dreptul de a alege confiniul el singur 10 deputaţi. Dar' nici că e adevărat că confiniul a încetat de tot.

Mai sunt acolo legi civile deosebite ca legea şcolară, legea de presă, legea despre contribuţiune, etc., de ce n'ar pute rămâne şi această dispoziţie deosebită din partea bisericii înscrise expres în statutul organic? Nu depinde dela voinţa noastră să schimbăm aşa uşor şi când vrem aceste dispoziţii de lege! Face contrapropunere: să se susţină şi mai departe arondarea de până acum în diecesa Caransebeşului!

Dl Cor. Brediceanu (ales în confiniu deşi nu-i aparţine lui), e de părerea comisei, că adecă să se facă arondare nouă. Biserica trebuie să fie mai ales model de egalitate de drepturi, de ce dar' 135.000 de credincioşi să deie congresului tot atâta deputaţi câţi 240.000?

La observarea unui domn deputat că vine în contradicţie cu interesele şi convingerile alegătorilor sei, răspunde, că ce-i pasă de aceasta, el îşi are convingerile sale şi numai de acestea condus lucrează.

Că sunt acolo şi alte legi deosebite, n'are să ne îndemne a mai susţine şi noi una, căci cu vremea se vor schimba ele şi celelalte!

Nu înţelege că de ce adecă să susţină biserica şi azi, în aceste vremuri de liberalism, privilegiul pentru o parte a credincioşilor sei?

Metropolitul Miron completând: Pentru morţi! (adecă pentru grăniţeri, cari ca grăniţeri sunt — morţi!)

Dl Mih. Popovici, protopopul Orşovei: Se desconsideră o lege fundamentală a bisericii şi a ţerii! Legea din 1868 întăreşte statutul nostru organic, care are prescrise lămurite în această privinţă. Până se susţine acea lege şi cu ea statutul, nu este iertat ca noi să le desconsiderăm şi modificăm numai aşa din curată plăcere! Dispoziţia aceea din statut privitoare la grăniţeri, şi-a avut raţiunea sa. Andrei Şaguna când a făcut statutul şi biserica când a adus dispoziţia din vorbă, a ştiut şi el că e disproporţie numerică şi teritorială între confiniu şi cealaltă parte a diecesei şi totuşi a făcut-o! A făcut-o însă nu ca „privilegiu“, ci ca răspuns la binemeritată! Să ţinem cu scumpătate la dispoziţiile acestui statut! Opinia publică s'ar tulbura înţelegând despre schimbări făcute în acest preţios statut. Să nu împingem lucrurile acolo. Să nu se facă abatere dela acordare până nu se va schimba întâiu acest statut!

Dl Pavlea nu crede (!!) din 68, dar' chiar adăugând că ar fi prin noua arondare, caruile confiniului dar' nu se dăruie să cum se amplifica mai adăugându-se în ele citiva credincioşi din caraniş...

parte a diecesei. Dar' aceasta nu alterează. (Minunată explicaţie!) Nu se vatămă nici statutul, nici drepturile credincioşilor grăniţeri prin această schimbare.

Dl Budinţeanu, adv. în Boşa-română, zice că motivele consistorului metropolitan, sunt curate de utilitate, — dar' avem noi alte chestii cu mult mai grele şi mai de utilitate care ţipă după o deslegare, — de acelea să ne apucăm. Sunt multe motivele ce recer susţinerea statutului quo, între altele împrejurarea, că acolo e încă un stadiu excepţional ce merită atenţie: legătura lor cu biserica noastră, nu e aşa de tare ca în alte părţi ale provinciei metropolitane! Cu cât mai mulţi deputaţi avem dintre ei, cu atât mai multe ne sunt firele ce-i leagă de noi: să nu împuţinăm noi, nici să slabim aceste fire! Opinia de acolo se înterează foarte mult de ce facem noi aici, — să nu o jignim dar' prin hotărâri neplăcute!

Se cere încheierea discuţiei şi se primeşte.

Dl P. Truţa (cedându-i şi dl Musta şi dl Badescu însuşi) la vorbire contra comisei, se vorbească numai el) zice: Ori-cât ar dori „egala îndreptăţire“ a credincioşilor, dar' în faţa dispoziţiilor lămurite a statutului organic, trebuie să respingă propunerea consistorului metropolitan recomandat de comisie spre primire. Eată mai ales de ce: S'ar pute provoca o intervenţie în chestie, care poate ar servi de privilegiu guvernului a se extinde şi mai departe la modificări în statutul nostru; am fi siliţi poate să subținem statutul modificat, spre întărire în această formă, lucru ce nu e nici urgent, nici de lipsă, ba chiar periculos; respinge dar' propunerea comisei.

Mai au cuvânt contra-propunătorul şi raportorul.

Dl Ionaş îşi mai apără şi d-sa odată contra-propunerea imputând dlui Brediceanu, că el ca negrăniţer ales de grăniţeri, se face apostatul drepturilor şi intereselor alegătorilor sei, pledând chiar contra lor!

Dl Brediceanu în chestie personală vrea să reflecteze. (Nu-l ascultăm! larmă mare!)

Raportorul Zigre apără, de încheiere, propunerea comisei, culminând în cuvintele: Graniţa nu mai există! Grăniţerii să lucreze o mai întemeieze, şi apoi haid şi noi cu ei, le vom da ear' ajutor şi privilegiu!... (Larmă mare! Dr. Popovici: Sântem luminaţi!)

Se votează apoi şi grăniţerii bănaţeni sunt nedreptăţiţi.

Propunerile, care au dat ansă la discuţia asupra confiniului bănaţean sunt, după protocolul oficial următoarele:

Comisiunea organizatoare prin referentul Nicolae Zigre, asupra raportului consistorului metropolitan, prin care se prezintă proiectul de o arondare a cercurilor electorale pentru deputaţi congresuali din întreaga metropolie, propune:

„Acest proiect de arondare, atât după împărţirea teritorială cât şi după împărţirea populaţiunii fiind corăspunzătoare referenţelor locale şi exigenţelor practice se aprobă şi se tipăreşte ca adaus la protocol“.

Faţă cu această propunere, deputatul Ioan Ionaş, face următoarea contra-propunere:

„Având în vedere, că în înţelesul art. de lege XIX. din 1868 şi al statutului nostru organic 10 deputaţi congresuali mireni din diecesa Caransebeşului cad pe confiniul militar propun, ca în diecesa Caransebeşului arondarea cercurilor electorale să rămână cea de până acum“.

După o desbatere îndelungată asupra ambelor propuneri se face votare şi cu majoritate de voturi (24 contra 20) congresul ridică la valoare de conclud propunerea comisiunii.

Amănunte asupra mergerii la Blaj

Î. P. S. Sale metropolitului Dr. V. Mihali.

Retragerea cu torţe.

Ca întregire a raportului nostru din numărul de ieri, amintim retragerea a torţe, făcută Sămbătă seara. Peste 200 studenţi au pornit cu făclile aprinse în frunte cu stindarde şi cu musică spre reşedinţa metropolitană, percurgând mai întâiu strada cea lungă şi încungurând piaţa splendidă luminată. Conductul s'a oprit în faţa reşedinţei, unde a cântat mai întâiu corul bineînstruat a cunoscutului profesor Iacob Murăşianu. După aceea au rostit dnii Aron Deac, prof. şi Dr. Alexandru Pop, medic,

După aceasta conductul s'a dus înaintea casei Rev. domn vicar capitular, I. Moldovan, ear' apoi a încungurât piaţa, oprindu-se în mijlocul ei. Aici făclile aprinse au fost aşezate peste oaltă, formând un rug imponent în jurul căruia s'a încins o mare şi frumoasă horă.

Banchetul din reşedinţa metropolitană.

În reşedinţa Excelenţei Sale Metropolitului s'a dat un banchet, la care au fost invitate persoanele oficiale şi onoraţiilor în cea mai mare parte feţe bisericeşti.

Presa română şi maghiară a fost reprezentată prin domnii Dr. Aurel Mureşianu, Rákosi Viktor şi Russu Şirianu.

Î. P. S. Sa a ocupat loc la mijlocul mesei având în dreapta sa pe episcopul Pavel, ear' la stânga pe baronul Kemény Endre, deputat, ear' în faţă pe consilierul ministerial Szatmáry. Primul toast l'a ridicat însuşi metropolitul, care a beat pentru Papa şi apoi pentru Maiestatea Sa.

Vicarul capitular Moldovan a ridicat paharul seu pentru alesul poporului Dr. Victor Mihali. Despre guvern a zis că în cele din urmă s'a convins, că faţă de o atât de imponentă manifestare a dorinţei şi voinţei poporului ar fi o îndăjire nefolositoare patriei, şi dăruie roasă pentru o parte însemnată a cetăţenilor, dacă nu ar consimţi la aceea, ca un popor să-şi aibă păstorul, pe care cu atâta iubire şi-l-a ales.

Episcopul Pavel a beat pentru noul metropolit exprimându-şi fericirea ce simte, că a putut să officieze la trei acte mari din viaţa actualului metropolit: când s'a sîntit de episcop al Lugojului, când s'a făcut alegerea şi acum la instalare.

Comisarul guvernial Szatmáry a felicitat pe metropolit în numele guvernului, spunând, că e sigur, că întocmai ca până aci aşa şi în viitor Excelenţa Sa va lucra pentru bunăînţelegere între popoare şi fericirea patriei.

Canonicul Tódor din Alba-Iulia felicită pe noul metropolit în numele consistorului rom.-cat. din Alba-Iulia.

Vicarul Barbolevici ţine un foarte simţit şi naţional discurs terminând cu urări sincere la adresa episcopului Pavel.

După masă, care s'a terminat abia numai la orele 5, toţi oaspeţii, au eşit în grădina metropolitană, unde Î. P. S. Sa a făcut cerce, cu care privilegiu pe dl Mangra l'a distins cu deosebire, povestind cu d-sa timp mai îndelungat şi recomandându-l membrilor familiei sale, ca pe un bun şi vechi cunoscut al Î. P. S. Sale.

Banchetul dela sala de gimnastică.

Sala spaţioasă zidită din dărnicia regretatului metropolit Vancea, abia a putut cuprinde mulţimea invitată la masa oferită oaspeţilor de Î. P. S. Sa metropolitul. Peste 500 de tacâmuri au fost aşezate pe mesele întinse de-alungul salei. Sala în câteva minute era umplută şi dl Iuniu Brut Hodoş, directorul institutului de credit „Patria“, invitat pe dl Vasile Mangra, aclamă de president, ca să-şi ocupe locul în fruntea meselor. Musica întonează îndată la început imnul nostru naţional „Deşteaptă-te Române“, care în Blaj, şi mai ales cu acest îmbucurător privilegiu ne-a mişcat adânc. Imnul a fost cântat apoi şi cu voce, de întreg publicul asistent. În decursul mesiei am avut privilegiul să ascultăm cele mai frumoase cântece naţionale, între care „Doina lui Lucaicu“ a fost repetată de mai multe-ori. E de prisos să spunem, că în decursul mesiei nu ne-am lăpsit nici de toast, dintre care ca pe cele mai însemnate le amintim pe ale dlor: Vasile Mangra, profesor, Dr. Stefan Pop, avocat, Dr. Gavril Tripon, avocat, Dr. V. Hossu, profesor, Eugen Patăcean, rigoros în drepturi, Podoaba, preot şi Russu Şirianu.

Dl Mangra a accentuat, că alegerea metropolitului Mihali este rezultatul unirii în cugete şi unirii în simţiri. Unit în cugete şi unit în simţiri s'arbează ziua de astăzi întreg poporul român din Ardeal, căci întregul popor îi este zăd de s'arbatore instalarea metropolitului Mihali, ales la această mare şi frumoasă demnitate în urma voinţei poporului. Termină cu urări calde la adresa Î. P. S. Sale a noului metropolit.

Dl Dr. Stefan Pop spune, că inimile noastre întristate în urma morţii neuitatului arihereu Vancea, astăzi palpită de bucurie văzând în fruntea metropoliei unite pe Î. P. S. Sa Dr. Victor Mihali, care înainte de toate este bun preot, şi ca bun preot nu poate fi decât numai foarte bun naţionalist. Un preot „după rînduile lui Melchisedec“ nu mai bun naţionalist poate să fie, căci biserica virtuţile le preţueşte, şi porunceşte ca fiecare să muncească onest şi cinstit, acolo unde este el rînduit, şi la datorinţa sa nu-i iertat să renunţe nici atunci, când...

că Î. P. S. Sa este bun preot, care după aceste principii îşi îndreaptă paşii, salută în persoana Î. P. S. Sale un puternic sprigin al naţiunii româneşti.

Dl Dr. Gavril Tripon începe cu cunoscutele versuri:

Veacuri triste n'atuncoase peste capu-mi au trecut,
Cu mii oarde furioase prea adese m'am bătut,
Dar' nici timpurile grele, nici vandalul cel păgân,
N'a curmat zilele mele, căci am fost şi sînt Român.

Aceste cuvinte ale poetului sînt o clasică expresiune a conştiinţei poporului român. Conştiinţa naţională, puterea vitală a poporului român e exprimată în aceste versuri, precum şi în cuvintele *Sentinelei române*, care la întrebarea:

„Cine eşti? De unde eşti?“
„Pe la noi ce rătăceşti?“

răspunde plin de mândrie şi cu conştiinţă deplină:

„Sînt Român,
„De-a lui Traian!...
„Mama Roma cea străbună,
„Mi-a pus arma-aceasta'n mână“...

„Această conştiinţă naţională a inspirat pe cei 40.000 de Români, cari aici în Blaj, pe Câmpul-Libertăţii au jurat credinţă eternă neamului. Pe conştiinţa aceasta s'a suit la demnitatea sa înaltă prelatul român, ales în urma voinţei poporului român. Conştiinţa aceasta se manifestă în s'arbatore de astăzi; aceasta înţreşte astăzi la Blaj inimile tuturor Românilor şi aduce în mijlocul nostru sufletele suferitoare ale martirilor neamului românesc“. Îşi ridică paharul pentru poporul român, „în sinul căruia se nutreşte conştiinţa naţională, în virtutea căreia atâtea jertfe nemiloase a adus“.

Pe la sfârşitul banchetului intră în sală dl Russu Şirianu şi la doriinţa întreg publicului asistent, rosteşte un discurs insufletitor, în care accentuează, că solidaritatea poporului românesc l'a ridicat la demnitatea de metropolit pe Î. P. S. Sa Dr. V. Mihali.

Un incident.

Mai mulţi tineri universitari, cari ocupă un capăt al mesei din mijlocul salei, aclemeză pe profesorul Alexiu Viciu, rugându-l să rostească un discurs. Într-aceea se ridică dl Deputat Dr. Nicolae Şerban, ţinând un pahar în mână şi aşteptând încetarea aclamaţiunii tinerimii, ca apoi să vorbească. Tinerii însă nu înţeală a aclama pe dl profesor Viciu, şi sgomotul născut astfel, durează minute întregi, ear' dl Şerban stă şi aşteaptă mereu şi încetând niţel să vorbească se vorbească. În momentul când dl Deputat rosteşte primul cuvânt: „Fraţilor!“, aceşti câţiva studenţi universitari părăsesc sala şi se reîntorc numai după-ce dl Deputat şi-a terminat zisele d-sale.

Causa, pentru care tinerii universitari n'au voit să-l asculte pe dl Deputat este, că n'au putut considera de compatibil cu sentimentul lor naţional, ca în ziua aceasta, când de atâtea-ori şi în atâtea forme s'a accentuat, că solidaritatea poporului român, unirea într-un singur gând şi într-o singură simţire s'a manifestat în alegerea metropolitului Mihali, — să-l aplaudeze pe dl Dr. Şerban, care a desconsiderat această solidaritate şi s'a pus în conflict cu sentimentul întreg poporului român!

Banchetul dela seminar.

În refectorul seminarului teologic s'au întrunit la masa presidată de rev. domn Dr. A. Grama, canonic metropolit, peste 80 persoane. Şi aici s'a rostit un frumos şi de toate însufletitoare, dintre care primul a fost al domnului Dr. Grama pentru pontificele roman, capul bisericii catolice. Tot domnul Dr. Grama a rostit apoi un toast pentru Maiestatea Sa Monarhul. S'au rostit mai multe discursuri pentru Î. P. S. Sa metropolit, pentru dl Dr. Grama, căruia i-au dorit să ajungă în scaunul episcopesc din Lugoş, s'au mai rostit pentru poporul românesc, pentru preoţi etc.

Banchetul s'a terminat la orele 4 şi tr-pătrare d. a.

Revista politică.

(Chestiunea armenescă). Nu numai reprezentanţii Franţei, Englierei şi Rusiei, dar' şi reprezentanţii puterilor alcătuitoare tripla alianţă, care n'au luat parte la predarea notei despre reforme de introdus în Armenia, au pus în vedere înaltei Porţi otomane să primească favorabil propunerile. Faptul acesta diplomatic însemnează atâtea, că toate cabinetele s'au înţeles asupra măsurilor de a se impune Turciei întru p-lor de a 61 al tractatului din Berlin,...

andra	3 luni	.	.	.	.	.	.	.	.
"	cek	.	.	.	.	.	.	.	—
erlin	3 luni	.	.	.	.	.	.	.	—
"	cek	.	.	.	.	.	.	.	—
ris	3 luni	.	.	.	.	.	.	.	—
"	cek	.	.	.	.	.	.	.	—
ena		.	.	.	.	.	.	.	—
io		.	.	.	.	.	.	.	—

Tuturor industriaşilor şi economilor

recomandăm

Cărbunii de Salgó-Tarján şi Petrojeni

în bucăţi, cubi şi bucăţele

excelent acomodaţi pentru încălzirea locomobilelor,
mai departe cărbunii noştri pentru încălzirea cazanelor.

Preţuri scăzute. Furnisare promptă şi punctuală.

DIRECŢIUNEA

minelor de cărbuni de peatră dela Salgó-Tarján, societate pe acţii.
Budapesta, V., Josefsplatz 14.

[1861] 1-8

Mare surprindere fără concurenţă!

Înceiând mari cumpărări de mărfuri cu cele mai mari fabrice din Europa sunt în poziţiune de a furniza următoarele obiecte foarte trebuincioase cu preţuri într-adevăr de nimica:

1 ciasornic, cel mai fin, suflat cu aur, cu precisiune la secundă, cu un lanţ frumos, suflat cu aur numai 1 fl. 40 cr.

1 ciasornic deşteptător, foarte fin, calitatea antăiu marc. J., precisiune la o secundă şi garantat, numai fl. 1.70—2.

1 ciasornic de buzunar, remontoar, foarte fin, precisiune la secundă;

1 lanţ foarte fin, suflat cu argint;

1 păreche de cercei de argint, cel mai fin, probat de oficiul ces. reg.

☛ Toate trei obiectele numai cu preţ de fl. 3.50. ☛

Ne mai auzit până acum!

3 cuţite mari de argint pentru masă cu tăişul de cel mai fin oţel;

3 furculiţe mari de argint pentru masă, tot argint cel mai bun, probat de oficiul ces. reg.

[1875] 1-2

☛ Toate aceste 6 bucăţi numai fl. 4.50. ☛

Fiecare se profite de această ocazie foarte binevenită şi se face încercare. Ceea-ce nu convine cumpărătorului primeşte înapoi şi trimite suma plătită imediat înapoi. „Aşadar” nu e nici un risc.

Se capătă prin prima casă de export en gros a ciasornicelor a lui

SINA PELZ

in Cracovia, Stradom.

Protocolat de tribunalul comercial
ces. reg. şi fondat în 1870.

Institutul Tipografic în Sibiiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broş., elegant. Un exemplar cu preţul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost şi nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruş Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală şi tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Preţul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării şi jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăciutul.** Obiceiurile ţeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coşbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preţul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad şi Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări şi răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coşbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldăruşa cu trei picioare.** Poveste franţuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genuşoca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peşitor îndărătnic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teacă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craului din cetini.** De George Coşbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coşbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieţi.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcoitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proştilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuşcu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă şi peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coşbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roşeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moţa. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moţa. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moţa. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnişoarele Al. şi Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul şi cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moţa. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiţoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milioi.** Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoş. Un exemplar 40 cr. sau 80 l.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor şi preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI şi BROŞURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ŞI DE CUNUNIE

Carte şi epistole

Circulare şi preţ-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac şi cerere

Mare deposit
de hârtie de scris şi concept, precum şi hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNET” ŞI A „FOII POPORULUT”.

Diferite cărţi ştiinţifice şi literare
Elegant legate sau broşurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicţionar
român-german şi german-român.

Preţuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiiu

Strada Măcelarilor 21.